

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangelium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

NEM VOLT MÁS ÚT...

"Ettől fogva kezdte Jézus Krisztus jelenteni tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell mennie és sokat kell szenvednie a vénektől és a papi fejedelmektől és az írástudóktól, és megöletnie és harmadnap feltámadnia. És Péter, félrevonva őt, feddeni kezdte: Mentsen Isten, Uram, nem eshetik ez meg veled. Ő pedig megfordulva, így szólt Péternek: Távozz tőlem, sátán; botránkozásomra vagy nekem, mert nem gondolsz az Isten dögára, hanem az emberekére." Máté 16:21—23.

Istennek nagy tervei voltak az emberrel, amikor megteremtette az ő képmására és az Édenkertbe helyezte. Az első emberpár szófogadatlan

volt, bűnbe esett és ki lett rekesztve Isten közösségéből. (Mózes I. 1—3. rész.) A bűnbeesés következményeit aligha fogjuk teljes méretében megismerni amíg e földön élünk. Isten kegyelmén csak csodálkozni tudunk, hogy nem dobta félre az elromlott teremtményt, a bűnös embert, Ádámot és Évát. Ezt a bűnös nemzedéket használta fel továbbra is nagy terveinek keresztülvitelére. Elhatározta, hogy ezt a bűnös emberiséget megváltja bűneitől az által, hogy amikor az ideje eljött, Isten maga emberré lesz a Jézus Krisztusban, aki a keresztfán a bűnös ember helyében meghalt; mint Istennek áldozati báránya a megváltást megszerezte. "Mikor pedig Krisztus — az ő tulajdon vére által ment be egyszersmindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve." (Zsidókhöz 9:11—12.) A Krisztusban hívó ember megigazult Isten előtt, mint újjászületett ember, Istennek gyermeke, eszköze lett Isten kezében egy dicsőséges jövő, Isten országának felépítésénél.

Miért választotta Isten ezt az utat, ezt az eljárást a bűnös emberiség megváltására? Ha ránk lett volna bízva, tudtunk volna más megoldást ajánlani? Sokan mondják: Ha Isten annyira szeret, nem tudott volna ő is más utat, más megoldást alkalmazni? Miért éppen a kereszthalált választotta? Nem volt más út, nem volt más megoldás. "Mi pedig Krisztust prédikáljuk, a megfeszítettet, a zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot, ámde maguknak az elhívottaknak, mind zsidóknak, mind görögöknek Krisz-

tust, Isten hatalmát és Isten bölcsességét. (I. Kor. 1:23—24.)

Milyen más megoldást kísérel ajánlani az ember a magarészéről? A szeretetet? A szeretet prédikálása Krisztus keresztye nélkül hatástalan marad, mert az újjá nem született ember erre a szeretetre nem képes. "Mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek", mondja Jézus (János 15:5). Talán tudás, oktatás, felvilágosítás volna a megoldás? "Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet azonban épít." I. Kor. 8:1. Vagy talán a világ gazdasági rendszerének változása hozná a jobb világot? Szabad vállalkozás, szocializmus, kommunizmus; mind ez a világtörténelemben ki lett próbálva s egy sem hozta az emberiség boldogulását. Félelem, nyomorúság, pusztulás, gyűlölet, háború, forradalom uralkodik az emberiségen — sebesen rohanunk a végpusztulás felé. Csak Istennek beavatkozása menthet meg bennünket.

Jézus Krisztusra hivatkozva mondhatjuk: nem volna az elég, ha csak Jézus Krisztusnak szent életével adott jó példáját követjük és hirdetjük, hogy ez volna a megoldás? Vagy ha magasztos tanítását terjesztjük és azok szerint élünk, ez volna a helyes megoldás? Közel vagyunk az igazsághoz, de még mindig nem elég.

Biztos vagyok abban, hogy a jó Isten bölcsességében és szeretetében minden lehető megoldást mérlegre tett és rájött arra, hogy Isten Fiának meg kell halnia a kereszten az örök-ké tartó megváltás megszerzésére — *nincs más út!* (Luther Márton fordítása szerint: "Erlösung erfunden", ez magyarul így szól: "váltságot kitalálva, feltalálva.")

Mikor Jézus a tanítványainak be-

Az utolsó vacsora

János a Mester nagy szíven pihen,
E tiszta szíven, e csöndes szíven
Pihen, de lelke a holnapra gondol
S fiatal arca felhős lesz a gondtól.

Mély hallgatás virraszt az asztalon.
Az olajfák felől a fuvalom
Hűsen, szomorúan a szobába téved,
Be' fáj ma a szél, az éj és az élet!

Tamás révedve néz a mécsvilágra,
Péter zokog és árvább, mint az árva,
Judas se szól, csak apró szeme villan,
Remegve érzi: az ő órája itt van!

Csak egy nyugodt. Nagy, sötétkék szemében
Mély tengerek derűs békéje él benn.
Az ajka asztali áldást rebeg
S megszegi az utolsó kenyeret!

Juhász Gyula

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid at Melbourne,
Fla. and additional mailing office.

Subscription fee: \$5.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:

Mrs. Jack Steg

321 Wilbur Court, Palm Bay, Fla. 32905

Tel. 305-723-1397

FONTOS: Címváltozást, kérjük,
jelentsék Mrs. Jack Steg lapkezelőnek.

**Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.**

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

jelentette, hogy Jeruzsálemben sokat fog szenvedni és hogy ott majd meghal, Péter tiltakozott és az Úr Jézus felelt neki: Távozz tőlem, sátán. De mikor ez a szenvedés és a halál egész közel jött hozzá Getsemáné kertjében, azt kívánta ő maga is, hogy ha lehetséges, hogy ne kelljen neki e poharat kiinni. Lukács 22:42—43. — "Atyám, ha akarod, távoztasd el tőlem ezt a poharat; mindazonáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. És angyal jelent meg neki a mennyből, hogy erősítse őt."

A kereszthalál olyan erősen nehézkedett lelkére, érzelmeire, hogy azt mi nem is tudjuk megérteni.

Kezdetől fogva el volt Istennél határozva, hogy az Isten fiának a kereszten meg kell halnia az emberiség megváltása érdekében. Nem volt más út.

Miért csak ez az egy út? És ilyen út?! Ezt én megmagyarázni nem tudom. A mennyei Atyának kifejezett akarata volt ez, Isten így döntött. Mi csak tudomásul venni és kihirdetni tudjuk.

Jézus Krisztust nem csak azért ölték meg, mert népe, különösen annak vezetői, elutasították őt —, bár igaz, hogy gyűlöletből ítélték el a kereszthalálra. Nem csak azért, hogy

az írások órála beteljesedjenek —, bár igaz, hogy Isten ígéje mindig beteljesedik. Istennek Fia meghalt miérettünk a sátán gátjai ellenére is. Sátán nem akarta, hogy Jézus Krisztus úgy haljon meg, ahogy azt az Atya elrendelte. Gondoljunk a kísértésre a pusztában és Péter ellenzésére. Jézus mindkét esetet a sátánnak tulajdonította. Sátán igen erősen támadta Getsemánéban /"hogy a pohár múljon el"/ és a kereszten is /"szállj le a keresztről"/. Jézus Krisztus győzött — tisztában volt azzal, hogy nincs más út! Nehéz út volt. Az emberiség megváltása, üdvözülése függött tőle. Ha ezt az Úr Jézus nem teljesíti be, nincsen más mód, más út — az emberiség örökre elveszett. A teremő nagy Isten az ő egyszülött Fiát adta oda, hogy minket megváltson. Ha ezt a csatát Jézus elveszti, akkor sátán győzött — alig merem leírni ezt a gondolatot —, nem tudjuk elképzelni az ebből származó következményeket. Örök hála legyen a jó Istennek, Jézus Krisztusnak, hogy az Isten Fia megnyerte a csatát: meghalt a kereszten és harmadnap feltámadott!

Az Úr Jézus előkészítette tanítványait, hogy tudjanak erről az útról. Máté 20:17—19. — "és kiszolgáltatták őt a pogányoknak, hogy megcsúfolják, megkorbácsolják és keresztre feszítsék, de harmadnapon feltámad." Lukács 22:37. — "mert mondom nektek, még ennek az Írásnak be kell teljesednie rajtam: És bűnösök közé számláltatott. Mert ami rendeltetett felőlem: beteljesedik." Amikor a feltámadott Jézus Krisztus tanítványainak megjelent, megerősítette, hogy az írások szerint ennek így kellett történnie.

Péter és Pál prédikáltak erről. Ez volt az ő prédikálásuknak a magja. I. Kor. 1:23. — "Mi pedig Krisztust prédikáljuk, a megfeszítettet." I. Kor. 2:2. — "Mert elhatároztam, hogy egyébről ne tudjak ti közöttetek, mint Jézus Krisztusról, még pedig a megfeszítettéről." I. Péter 1:11. — "a próféták... jövedöltek..., a Krisztusnak bennük levő Lelke... előre bizonyosságot tett a Krisztusra váró szenvedésekről és az azok után való dicsőségről."

Az Úr Jézus ezt az utat megjárta és joggal mondhatta: "Én vagyok az

út, az igazság és az élet, senki sem jöhet az Atyához, hanem csak énáltalam. (János 14:6.) Ha üdvözülni akarunk, a keresz alá kell mennünk, hitben el kell fogadnunk ezt az igazságot: Jézus Krisztus halála által bűneim meg vannak bocsájtva. Innen kiindulva járnunk kell a keresz utját. "Ekkor így szólt Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jönni akar énutánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő kereszjtét és kövessen engem."

Kedves olvasó! Alljunk meg egy percre, gondolkodjunk. Ugye ezt mi már régen tudtuk, de a kérdés az, tudatában vagyunk-e annak, teljes mélységében, hogy ez nekem szól? Az én megváltásomért kellett Isten Fiának a kereszten meghalnia. Megismertük-e azt a keresztet, amit nekünk kell hordani, az utat, amit nekünk kell járni? Azt az utat, amiről azt kell mondani: Nem volt más út, nincs más út!

(Beethoven, a nagy zeneköltő, az utolsó (16.) vonós négyesének fináléjában ezt a gondolatot fejezte ki zenében: "Kell-e ennek így lenni? — Igen, ennek így kell lenni!" Beethoven süket volt, beteg volt, pénzügyi nehézségei és családi bajai voltak, amikor ezt a zenedarabot írta.)

"The way of the cross leads home."

Galambos Pál

Bizottsági ülések

Szövetségünk Vagyoniügyi Bizottsága, amely egyben a Bethesda Retirement Home felügyelő bizottsága, február 19, 21 és 22-én ülést tartott Palm Bayben. (Florida.) Az ülésen részt vett Kish Elemér, a bizottság elnöke, Bányai Sándor, Haraszi Sándor, Kish Ernő, Schaffer Ferenc, Steg Jakabné és Stumpf Árpád bizottsági tag, valamint Udvarnoki Béla és Orosz Attila hivatalból tag.

A gyűlés foglalkozott a Bethesda Otthon anyagi és lelki állapotával, valamint magyar baptista szövetségünket érintő pénzügyekkel.

E jelentéssel kapcsolatban közöljük, hogy ez évben a Misszió Irodalmi Bizottság is tart ülést április 27—29. között Detroitban. A Misszió-Irodalmi Bizottság elnöke Haraszi Sándor testvér.

MEGTANULTAM FELFELÉ NÉZNI

A New York-i egyik gyűjtő kórház elmeosztályán voltam látogatóban. Akit kerestem, hamar megtaláltam. Ott ült egyedül egy asztalnál; előtte nyitott Biblia. Nem érdekelte mi folyik körülötte... És engem sem nagyon érdekelt. Sokszor jártam már elmeegógyintézetben Pesten is, New Yorkban is. Láttam, amint egy beteg egy darab deszkával és egy kis veszővel hegedült és nagyon szép lehetett annak, aki játszott; mert az arca elárulta, hogy igen élvezi saját játékát. Hallottam prédikálni, nyitott Bibliával a kezében valakit — hallgatóság nélkül, mert hát egy ilyen intézetben mindenki igen el van foglalva önmagával, nem hallgat senkisémet prédikációt. Láttam és hallottam magát világhírű énekesnek képzelte embert szólózni; öneki igen tetszett, de nekem hallgatni igen kellemetlen volt...

Szóval nem érdekeltek a körülöttnünk folyó események... Beszélgetünk, bibliáztunk, imádkoztunk. A meglátogatott teljesen felfogott mindent. Ezért én lelkemben Istent dicsőítettem. Ez az Ige jutott eszembe: "És lesz ott ösvény és út, és szentség utának hívatik..., aki ez úton jár, még a bolond se téved el." (És. 35:8.)

Az idő gyorsan repült. Észre sem vettem, hogy a látogatási idő lejárt. De nem is izgatott, mert igazolványom felmutatása után minden gyógyintézetbe bármikor be- és ki-mehettem.

De azért mégis csak indulnom kellett. Elbúcsúztunk. Egyedül mentem a kijárat felé. Az ajtók mind bezárva, előttük az ápolók... "Legyen szíves kiengedni" — mondom angolul. "Mit?" — kérdi az ápoló. "Kimenni innen csak orvosi igazolással lehet", mondja. "De én lelkész vagyok" — mondom — "és csak látogatóba jöttem".

Az ápolók összenéztek. Könnyű volt kitalálnom, hogy mit gondoltak rólam; nyilván azt, hogy most már magát lelkésznek képzelte betegük is van... Mutatom az igazolványom. Arcuk mosolygása eltűnt, de — mint mondták — ki nem engedhetnek; mert csak olyan ápoló engedheti ki

látogatási idő után, aki beengedett és megismer, de azóta leváltották az ápolókat.

Láttam, hogy itt hiába próbálkozom. Jobbra fordultam az ott ülő ápolókhoz. Ugyanúgy jártam, mint előbb. Aztán utolsó próbálkozásként a nagyterem baloldalán lévő ápolókhoz fordultam. Ezek is úgy beszéltek, mint a többiek; sőt vigasztaltak, hogy reggel 10-körül jönnek az orvosok és azok kiengednek. (Ekkor délután 5 óra volt.)

Közben a "régebbiek" kezdtek elcelődni velem, ami rettenetes érzéseket ébresztett bennem.

Délután 5 óra volt és reggel 10-ig itt kell lennem. Este családi imaórát kell tartanom... Ó..., ó...

Mindent megpróbáltam. Néztam az előtttem levő, a jobboldalt levő és a baloldalt levő ápolókat — hiába vártam tőlük segítséget...

Már csak egy irány van, amerre nézhetek: felfelé! És felfelé néztem. Imádkoztam: "Uram, egyedül Te tudsz rajtam segíteni. Kérlek, segíts ki innét". Nem fejeztem be imádságomat, amikor nyílt az ajtó és bejött az az ápoló, aki beengedett.

"Ismer engem?" — kérdeztem. "Hogye" — felelte —, "én engedtem be". — "Most ki szeretné menni" — mondtam, de a többi ápolók nem engednek ki." — "No menjen csak ki az én felelősségemre" — mondta.

És pár perc múlva kint álltam Isten szabad ege alatt New Yorkban — ebben a 10 milliós városban... De, hogy kikerülhessek az intézetből meg kellett tanulnom felfelé nézni. Az történt ugyanis, hogy az engem bebocsátó ápoló egy részére igen fontos dolgot az intézetben felejtett és azért jött vissza...

Én igen fontos leckét kaptam azon a délutánon, ott az intézetben. Megtanultam minden más dolog előtt — felfelé nézni. Istenhez fordulni, Aki minden körülmények között segíteni tud és segít... *Fülöp Árpád*

Ha az ember az értelméből, vagy az akaratából ad valamit másnak, mindig csak egy részt ad önmagából. De ha szeret, akkor önmagát adja oda egészen. (Hock János)

Baptisták a világon

A földön 115 országban 31.432.130 baptista élt az 1971. év végén.

Ez a szám, amint a Baptista Világszövetség jelenti, 390.473 fővel nagyobb, mint az 1970. év taglétszáma. Ázsiát és Európát kivéve, minden kontinensen gyarapodott a baptisták száma. A legnagyobb előhaladást Amerikában érték el, ahol 290.000 új taggal 27.527.471 a tagok száma. Afrikában 808.266 a baptisták száma. A növekedés 70.000. Délamerikában 50.000 új taggal 442.895-re nőtt a tagok számának az összege.

Az ázsiai baptisták számának a csökkenése arra a tényre vezethető vissza, hogy a kínai baptisták számáról nincs megbízható adat, s az 1951 óta jelzett 123.000 számot kihagyták az ez évi jelentésből. Ezzel az 1970-es szám 1.138.948-ról 1.079.471-re csökkent. (Ha Kínában vannak baptisták, akkor az ázsiai szám gyarapodott.)

Az európai baptisták száma az összes szabad-vallások csökkenő számával tart lépést, s számuk 1.170.114-ről 1.161.606-ra esett.

Az oroszországi baptisták számát, az orosz kormány által elismert közösség alapján 550.000 főben állapítja meg a jelentés. Az orosz kormány elismerése, ill. engedélye nélkül működő baptisták számáról nincs megbízható adat. Egyesek azt állítják, hogy a nem engedélyezett baptista közösségek tagjainak száma nagyobb, mint az elismerteké.

Az említett 115 ország mellett, ahonnan adatok érkeztek, van 15 olyan ország, ahol baptisták élnek, de számukról nincs jelentés. (EBPS)

BETHESDA BAPTIST RETIREMENT HOME

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség otthona, idősebb egyének részére:

*Szép hely, kellemes időjárás,
keresztény közösség.*

748 FORDHAM ROAD, PALM BAY,
FLORIDA 32905.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: SZERENCZY JÓZSEFNÉ

Női konf. elnök: Petre Gáborné
Alelnök: Attila Tivadarné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Forrás Edéné

A kulcsok hatalma

Máté 18:15—20.

„...hogya ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám.” (19v.) Ez egy sokat idézett biblia-vers, sokszor felelet ez a felmerülő problémákra. Néha úgy ejtjük ki, mint valami varázsigét... „...bármit kértek az én nevemben!”

A baj ott van, hogy mégsem ka-

punk meg mindent, amit kérünk, pedig nem is akármit kérünk és nem is hit nélkül. Miért nem nyílik ki ez a zár, mikor a kulcsa kezünkben van?

Mert nem vagyunk minden dolog felől egy akaraton — mondják rendszerint hallgatóim egyhangon — pedig nem is sok kell hozzá, csak két ember!

Ha jobban meggondoljuk, nem is nehéz nekünk egy akaratra jutni, hiszen mi egyakarattal eszünk, alszunk, dolgozunk, szórakozunk. Nem is nehéz, hogy megegyezünk sok dolog felől. Mégis sok területe van életünknek, ahol nem nyerünk Istentől meghallgatást. Megemlítem, hogy mi sok mindent nem is kérünk, gyakran azért, hogy ne kerüljünk kényelmetlen helyzetbe. Inkább elviseljük, elkenőzzük, megmagyarázzuk, a csúnyát is szépnek mondjuk, de nem imádkozunk érte.

Van azonban az életünknek egy területe, ahol nagyon nehezen, vagy egyáltalán nem tudunk egyakaratra jutni. A lelkünk ellensége ezen a területen nagyon meg tud fogni. Lehetünk mi sok mindenben egy akaraton, de ez fáj a legjobban, ez vet minden másra árnyékot, ez tarol le minden örömvirágot lelkünk mezején.

Olyan jól elbeszélgetek sok testvéremmel, de amikor ehhez a témához jövünk, itt rendszerint megszűnik a megértés. — „Nem” — mondja szomorúan, vagy egész határozottan — „nem, nem bírom.”

Miben kell egyakaratra jutni? „Bizony mondom nektek: amit megkötök a földön, a mennyben is kötve léssen, és amit megoldotok a földön a mennyben is oldva léssen.” Ezt mondja Jézus. Mit kell itt a földön megoldani, vagy megkötni? Hát ebben kell egyakaratra jutni, hogy oldjuk fel, vagy kössük meg. Az idézett igében Jézus Krisztus erről beszél, ha ezt megtésszük, akkor kérhetünk bármit. Ha kölcsönösen megbocsátunk egymásnak akkor, akkor! Akkor nyílik a zár!

Igen, de miben nehezebb egyakaratra jutni, mint éppen ebben: „Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt, négy szemközt, ha hallgat rád megnyerted a te atyádfiát.”

Igen, csak egyakaraton, de miben? Sok gonoszságban szövetkeznek ma az emberek, de itt egy nagyon nemes és szükséges jóról van szó, mely igen nagy áldást von maga után. Hány és hány közösségünkben megindulna az áldott tavaszi áradás — Isten felüdülésének napja —, ha megtudnánk bocsátani!

Azt mondd most testvérem, hogy neked így is ad az Isten. Tudom, Isten ad esőt, napsugarat, úgy a jókra, mint a gonoszokra: de nekünk ennél sokkal több kell, s ez a több az üdvösség! „Éhes voltam és ennem adtatok...” — ez ide tartozik! Éhezi testvéred a megbocsátásodat, megértésedet, szomjúhozza szeretetedet! Ott a kulcs a kezében, nyisd fel Isten gazdag tárházát és lesz neked is meg neki is. Csoda történik. Csoda? Nem is annak mondanám, hanem Isten ígéje iránti engedelmeségnek gyümölcse, természetes következménye.

Isten ideadta a „tárházát” a kulcs a mi kezünkben van, használod-e?

Nagyajtai Eszter

BETHESDA BAPTIST HOME CONTRIBUTIONS JANUARY, 1972

Frank Yuhasz	\$20.00
Mr. & Mrs. Laszlo Novak	3.00
Mr. & Mrs. Attila Varody	50.00
Mr. & Mrs. N. Bodolay	5.00
Mr. & Mrs. Louis Taylor	10.00
Mr. & Mrs. Sam Garto	5.00
Mrs. Esther Badjuk	10.00
Mr. & Mrs. George Swartz	5.00
Mr. & Mrs. Ralph Shoemaker	5.00
Kraymer Motel	10.00
Mr. & Mrs. David Landow	5.00
Mr. & Mrs. Joseph Mattese	5.00
Dr. & Mrs. William Mathews	5.00
Mr. & Mrs. Charles Lenett	5.00
Mr. & Mrs. Wm. Pearlstein	5.00
Mr. & Mrs. Wm. Marcelle	5.00
Mr. Theodore Kulish and Mother	50.00
Mr. & Mrs. Joseph Clason	20.00
Mr. Alex Wancha	10.00
Mr. & Mrs. Joseph Gyarmati	30.00
Mr. & Mrs. Stephen Berleth	30.00
Total Contributions	\$293.00

A legnehezebb kérdés

“Legyen meg a Te akaratom!”

Ha elkerülnek gondok, bánatok, könnyű kimondani. De ha nehéz órák jönnek, s az öröm ködbevész, Ha a szív vérzik, a lélek zokog, ha éjszakának tűnnek nappalok, eltörölni mégis a mondatot, hogy “Legyen meg a Te akaratom?”

Inkább sikoltanék: “Atyám, ne, ne! Miért kell ennek így történnie?” Szívem keserű lázadásba jut, ha érthetetlen előtte az út. Sírva tesz fel kínzó kérdéseket: “Én Istenem, hát ez a szeretet?!”

Aztán elcsitul: Bocsáss meg, Atyám! Te szeretsz engem híven, igazán. Kinnal vergődő szívvel is tudom: Te vezetsz engem a legjobb úton.

Ellenemre is véghezviheted, de szívem attól nem lesz csendesebb. Taníts meg hát szívből kiáltani, ne csak szájjal, de szívvel mondani: “Ahogy Te akarod, ne ahogy én!” A békesség csak így lesz az enyém.

Lehet az út tövises, meredek, amerre vezetsz, bátran mehetek. S mindennapi kérésem egy marad: “Add, hogy csupán Téged kívánjalak!” Legyen akaratom, ha nap nevet. Legyen akaratom, ha éj temet. Legyen most és mindörökké! Igen! Fogd meg a kezem, fogadd el a szívem! Ha utad célját el is takarod: Hiszek! Legyen, ahogy Te akarod!

(H. Enke után németből.)

Misszió mezőkről...

A NEW YORK-I GYÜLEKEZETI ÉLET

Valamikor, elődeink jól gondolták, amikor a mi imaházunkat a magyar negyedbe tették. De ma már nincs magyar negyed. Vagy elköltöztek, vagy meghaltak már a régi magyarok. De az imaház most is jó helyen van, mert bármely részről könnyen megközelíthető, mivel a város közepén van. Ezért még mindig jól látogatottak magyar összejöveteleink.

Péntek esti imaórákat családoknál tartjuk. Ez jól bevált. Igen áldások ezek az alkalmak.

Rádiókat sokan hallgatják. Sok ige hirdetést hangszalagra veszünk és továbbítjuk magyar prédikátor nélkül való gyülekezeteknek.

Iratmisszióink állandóan működik az egész világon élő magyarok felé!

Új munkánk: kíségetése ide azoknak, akik szerte a világról az USA-ba akarnak jönni. Már szép eredményeket értünk el.

Február 6-i tanácskozásunkon gyülekezeti bizottságaink elnökévé megválasztottuk *Bányai Sándor* testvérünket. Ettől az eseménytől újabb előrehaladást várunk. *Bányai Sándor* tv. neve ismerős Szövetségünk tagjai előtt is.

Imánk: Urunk adja áldását munkánkra.

New York-i Figyelő

A BETHESDA OTTHON FEBRUÁRBAN

A repülőgép egyik csodája az, hogy az utast 2—3 óra alatt észrevétlenül a télből a tavaszba viszi. North Carolinában itt-ott havas és fagyos a táj. A lehangoló sötét, lombtalan faszínekbe hoznak ugyan az örökzöld fenyők némi reményt sugárzó élnékeséget, de a jámbor "télben lakó" ezt is fagyoskodva nézi. Ha van napsugár, akkor azt is a nehéz télikabát élvezi.

Két-három órai repülés, és a borongós érzések tavaszi hangulattá válnak. Mintha álmodt volna a hideg északról jövő ember.

Palm Bayben, a Bethesda Otthon

előtt virágok díszlenek s a falmentén a meleg napsütésben vidám arcú idősebb lakók üldögélnek s szívják magukba a jó öreg Helios (a nap görög neve) simogató sugarait.

Napsugár, virág: ez Florida.

A Bethesda Otthont sokféleképpen lehetne nevezni. Egy azonban bizonyos, hogy az "aggok menháza" név épp úgy nem illik rá, mint ahogy nem lehet "fagyos, havas téli tájról" beszélni Palm Bayben. A napsugár kicsalja télen a virágokat, s virágosvilágos ruhákba öltözteti az Otthon lakóit is. Alig alig lehet látni sötét ruhába öltözött lakót. Csak vasárnap veszik fel egyesek az ünneplő "feketét", vagy "sötétkéket". Jól jegyezte meg *Bíró László* testvér a Bethesda gyülekezet pásztorja és az Otthon lelkesze: "Itt senki sem mutatja, hogy öreg és a látogatók olyan benyomást nyernek, hogy fiatalok között vannak". A Bethesda Otthonban nincs lehangoló kép. Ott lakó testvéreink tudnak szívből nevetni és megnyerően mosolyogni.

Erre a vidám lelkületre és hangulatra meg van az okuk. Amikor idejöttek magyar testvéreink és angol barátaink, egy súlyos élettehertől mentesek lettek. A gondok legnagyobb részét fent, a fagyos északon hagyták. Mit főzünk, mit eszünk, hol lakunk, ki takarít, mi lesz, ha betegek leszünk? Mindezekre itt a "gond"-nok válaszol. A Bethesda Otthon átveszi a gondok nagy részét. Tiszta, rendes lakás, jó egészséges táplálék, *gond nélkül*, adja meg az Otthon értékét.

A Bethesda Otthonnak van egy igen értékes és nem mindenütt található jó oldala. Ez a jó oldal a Bethesda Baptista Gyülekezet. A gyülekezet kápolnája fedett folyosón, könnyen elérhető. Minden Otthonnak meg van az az elkerülhetetlen hátránya, hogy intézet jellege is van. Felkelés harangszóra történik, az étkezés a kitűzött időben van. És ahol 48 lakó van, ott bizonyos rendnek kell lenni, mert máskülönben felüti fejét a gond és a zavar. Ez a nélkülözhetetlen rendszeresség és "regula"

intézeti ízt ad az Otthonnak. Ezen a természetes és elkerülhetetlen hátrányon segít igen szerencsésen a gyülekezet. A gyülekezet temploma az Otthon része, de a gyülekezet maga már egy otthonon kívüli szervezet. Tagjai főképpen a Palm Bayben élő magyar testvérek.

Az Otthon lakói természetszerűleg kívánják a változatosságot. "*Varietas delectat*", mondja a latin (a változatosság gyönyörködtet). Minden intézetben, Otthonban könnyen egyhangúságba és unalomba sülyedhet az élet. Az unalom pedig kínos. A Bethesda gyülekezet nyújtja azt a "más", a lelki üdülést és szórakozást, az intézet köréből egy-egy órára való kilépést, ami az ottani életnek változatosságot ad. Ez a gyülekezet lelki és pszichológiai vágyat elégíti ki és igen fontos intézmény az Otthon sikeres munkájának a véghezvitelében. Az már hiányosságra és szűk látókörre mutat, hogy ezt a lelki és lélektani előnyt nem mindenki igyekszik igénybe venni.

A Bethesda Baptista Gyülekezet összetétele különleges. A tagság legnagyobb része az évek száma szerint idősnek tekinthető. Az érdeklődés azonban és a lelkesedés, valamint a munkakészség fiatalos. Lelkes éneklés és buzgóságos imádkozás száll az Úrhoz, akit dicsérnek. Amikor a hétköznapi imaórán majdnem annyian jelennek meg, mint a vasárnap délelőtti és esti Istentiszteleten, az lelkileg egészséges állapotra mutat. A Bethesda Baptista Gyülekezet *kedves lelki közösség*. Ez a közösség szolgálja az Otthon lakóinak a lelki javát, és ez a közösség tartja össze az Otthon körül letelepedett magyar testvéreinket.

Napsugár a légben, napsugár a szívben! Ez teszi élvezetessé a Bethesda intézményeket. Ez teszi kellemessé a floridai magyar testvéreink életét. Ebből a napsugárból hoztam magammal a hideg északra. Amikor a szívben süt a nap, a kinti fagyos, zúzmarás időjárás nem számít, nem bírja lehűteni a szív melegét.

U. B.

MAGVETŐK

"Reggel vesd el a te magodat, és este se pihentesd kezedet; mert nem

tudod, melyik jobb, ez-e vagy amaz, vagy ha mind a kettő jó lesz egyszersmind." Préd. 11:6.

"Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedjed; mert semmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy." Préd. 9:12.

Anélkül nem várhatunk aratást, hogy ne vetnénk először. Sokféle aratás van, de mindegyik a magvetésnél kezdődik. "Adjatok, néktek is adnak, jó mértéket, megnyomottat, megrázottat, színing teltet adnak a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek nektek, amellyel ti mértétek." Luk. 6:38.

Minden ember szeretne aratni. Aratni az emberek figyelmességét, szeretetét, együttérzését, segítőkészségét, jóakarátát, törődését. — Anélkül, hogy mindezeknek a magjait elvetnénk, nem várhatunk aratást. Nekünk kell először figyelmesnek, szeretetteljesnek, segítőkésznek lennünk, csak azután várhatjuk, hogy mindenki mosolyogjon felénk. Az önmagába zárkózott, szűk markú, szűk keblű rideg embert mindenki elkerüli. Amit vetünk, azt aratjuk is. Miért mondja az Írás: "Jobb adni, mint kapni?" Azért, mert ha kapunk valamit, azt felhasználjuk, és eltűnik. Ha pedig adunk, az megsokszorozódik, mint a mag a földben. Még emberi szervezetünkre is vonatkozik ez a törvény, az elhasznált levegőt ki kell magunkból adni, hogy újat vehessünk. A lelkieket tekintve is végtelenül fontos, hogy figyelembe vegyük az "adás" fontosságát, mert Isten csak azt tudja megsokszorozni, amit neki adunk. Szükséged van barátra? Menj és keress egy magános személyt, akit felüdítesz. Szeretnél vigasztalást találni? Indulj el és vigasztalj másokat. Kevés a pénz? Abból a kevésből adjál az Úrnak és Ő azt meg fogja szaporítani. — Vannak kedves idős testvéreink, akik szeretik és megértik az Ige szavait és cselekszik is azt. Egy ilyen testvérünk Detroitból Tary János tv., aki egyedül él, öröme van szüksége, így elindult, hogy másoknak örömet szerezzen. Molnár Antalné tv.-nővel Torontóba látogattak, hogy ott átadjanak egy igen értékes ajándékot Tá-

borunk részére, egy elektromos húsdaráló és kolbásztöltő gépet, mely nagy segítség lesz a konferenciák alkalmával. Az Úr áldja meg kedves Tary tv.-ünket és töltsse be az Ő örömeivel. Köszönjük szeretetét, figyelmességét az Úr munkája iránt. "Amit adunk szívesen, az Úrnál kedves léssen. Hozsiánna Megváltónknak, zengjétek ezt mivelünk, magasztaljuk nagy szerelmét, Őt szolgálni üdv nekünk!"

Somogyi Gáborné, Torontó.

AKIK ELMENTEK

ÖZV. BOYTOR ZSIGMONDNÉ

1902—1972.

Február 21-én temettük el Detroitban 70 éves korában özv. Boytor Zsigmondné, született Lakatos Sára testvérünket. Boytor testvérnő gyülekezetünknek nemcsak hűséges látogatója, hanem annak buzgó tagja volt. Szívvel-lélekkel szolgált az Urat s egyedüli öröme volt, ha az Isten Igéjét hallgathatta a gyülekezetben. Míg bírta, még betegen is eljött az istentiszteletekre.

Boytor tv.-nő 1920-ban jött Erdélyből Amerikába. 1922-ben ment férjhez és 10 évig volt özvegy. Gyászolja két fia, három leánya, 20 unokája, 3 dédunokája, vő, menyei, a távolabbi rokonság és a gyülekezet. Boytor tv.-nő nem a hangoskodókhoz tartozott, hanem magaviseletével, önfeláldozó munkájával és szeretetével példát mutatott mindenkinek.

Testvérnőnknel másfél év előtt a köszvény jelei mutatkoztak, mely gyors ütemben fejlődött, majd váratlanul egyéb betegségek jelentkeztek, s rövid szenvedés után átment az örökkévalóságba, szeretett Urához. A gyászistentiszteletet a temetésrendező kápolnájában, valamint a temetőben szépszámu hallgatóság előtt, magyarul és angolul a gyülekezet lelkipásztora Szabadi Gusztáv testvér végezte. "Boldogok, kik az Úrban halnak meg." (Jel. 14:13.)

Te mondtad!

Vékony fátyol tompítja a Napot.
Egy kis kegyelmi szellő kéne...
Vágyaimat ha szentté avatod,
fény szárnyakon Nyomodba lépne.

Vágyva nézem a magasságokat,
erőm kevés, bárhogya is feszül.
Minden csúcs után új távlat fogad,
célhajutni mégsem sikerül.

Te vagy a cél, nyújts segítő kezet!
Látod, hogy utam milyen nehéz.
Eddig még minden csak lefékezett.
Keserű a ráemlékezés.

Mindig csak a vágyam volt töretlen,
eredményem? Szinte semmi még...
Pedig folyton az írást követtem.
— Ha nem tudnád, tán Te sem hinnéd. —

Nem tudom, hogy hit, vagy csökkönység?
ami Feléd úzi lelkemet?
Akard, hogy a sorsom Hozzád kössék!
Akkor a kísértő elmehet...

Tedd a napot örök ragyogóvá!
Homály soha el ne fedje azt.
Ugye nem baj, hogy így teszem szóvá?
Te mondtad, hogy kérjem a tavaszt...

Belényesi István

Hírek

Houston, Texas. (CT) John Hurt, a texasi baptisták lapjának a szerkesztője tiltakozik az ellen, hogy Nixon elnök beszédet mondjon Philadelphiában a Déli Baptista Szövetség júniusi konvencióján. Nixon elnök megjelenése a nevezett konvención még nem biztos. A meghívást olyan feltétellel fogadta el, hogy egy hónappal előbb mondhat biztosat. John Hurt szerkesztő azért tiltakozik, mert ez a tervbevetett beszéd Nixon elnöknek a választás évében politikai előnyt nyújt.

Minneapolis, Minnesota. (CT) Az itteni bíróság felmentette a Fourth Baptist Church Day School igazgatóját a vád alól, hogy egy 10 éves fiúnak testi sértést okozott azzal, hogy nádpálcával megfenyítette. A nádpálca ütésének a nyomai láthatók voltak, de a bíróság kimondta, hogy a szülők a fiú nevelését az iskolára bízták és ezzel a fenyegetés jogát is átadták az iskola vezetőinek.

A MEGTETT ÚTRA EMLÉKEZÜNK

AZ ELSŐ MAGYARORSZÁGI BAPTISTA GYÜLEKEZETEK

Történelmünket vizsgálva kitűnik, hogy jóval a gyülekezetek szervezett megalakulása előtt számos helyen kezdődött baptista jellegű misszió. Ilyen példa adódik többek között a kolozsvári, a nagyszalontai, a nagydisznódi, a szászvárosi, a berettyóújfalui és más helységek gyülekezeteinek történetében. Ezt kezdeti szórványmisszióknak nevezzük. A szórványmissziók, kétféleképpen jöttek létre: egyéni illetve társas bibliaolvasás, és baptista biznyságtevők által (Ap. csel. 8:30). A gyülekezetté válás természetesen akkor történt meg, amikor az első hívők már mind bemerítkeztek „... megtisztítván a víznek feredőjével az ige által.” (Ef. 5:26.) A szerveződésben nem jelentett akadályt, hogy vallásjogilag még valamelyik egyház adózó tagjainak számítottak.

Mint említettük is, az első pest-budai baptista gyülekezet — amely hazai viszonylatban is az első volt —, egy átfogó európai koncepció révén jött létre az 1846. esztendőben. Tagjai már ismertek. A gyülekezet vezetését a Hamburgban felavatott Fritz Oncken végezte. S mivel mindnyájan Hamburgban tértek meg s onnan tértek vissza szülőföldjükre, népies elnevezés szerint „hamburgiak”-nak nevezték őket. Egyébként ez megtalálható a rendőrségi ügyiratokban is.

Mind a rendőrségi ügyiratokból, mind Bauhofer György budavári ev. történészíró lelkész feljegyzéseiből kitűnik, hogy ez a kis közösség létszámát jóval meghaladó misszió tevékenységet folytatott. A Bach-korszak kényszer szünete után 1859-ben újból megkezdődött a létszámban ugyan megfogyatkozott első gyülekezet munkája. Nemcsak túlélte az idők viharát, de 1865-ben másodvirágzásnak indult. Eddig 19 odajáró nevét sikerült felderíteni.

Amikor a közösség helyi vezetője, Rottmayer János 1866-ban Kolozsvárra költözik, a gyülekezet tagjai szét-szóródnak a szélrózsa minden irányába. Ezután egy évtizedig csupán szórványmisszióról beszélhetünk. A második fővárosi gyülekezet-alapítás 1875-ben jön létre Meyer Henrik, az első hazai prédikátor kimagaslóan értékes buzgósa nyomán. A tagok kezdetben ide telepedett német ajkú baptisták. Az első budapesti összejövetelek Meyerék IX., Pipa utcai lakásán tartottak. Innen költöztek a IX., Üllői út 11., majd 1877-ben a VII., Dohány u. 28. sz. alá, míg 1879-ben a Király utcai átalakított táncterem helyiségébe. Az első fővárosi kápolna felépítése után pedig az 1877. augusztus 20-án megnyílt Vesselényi u. tágas helyiségbe. (Ami sokszor nem is bizonyult elég tágasnak az érdeklődők népes tábora miatt.)

Az első magyarnyelvű gyülekezet-alapítás Nagyszalontán történt 1875 augusztusában. S bár Kolozsvárott már 1866 óta volt szórványmisszió, sőt 1878-ban két bemerítés is történt, a hivatalos magyarnyelvű gyülekezet megalakulása 1890-ig váratott magára. Nagyszalontával szinte egyidőben alakul meg az újvidéki németajkú gyülekezet. Az első egyházi anyakönyv (Mitglieder Register) ezután sorozatosan mutatja az akkori Magyarország területén rendre alakuló gyülekezeteket.

A gyülekezet megalakulásával egyidejűleg, természetesen megindult az üldözés is. Ebben nem annyira az állami szervek, mint inkább a mögöttük meghúzódó, némelykor nyíltan színre kiálló ellenséges érzületű egyházi körök buzgólkodtak. Szomorú, de a protestáns egyházak hamarosan elfelejtették, hogy néhány évtizeddel azelőtt még maguk is üldözött, később megtért felekezetek voltak. Így váltak az üldözöttek üldözőkké...

Az első pest-budai gyülekezet felszámolására tett hatósági intézkedések ma már ismeretesek. 1865-ben viszont a skót—német egyesült egyház részéről indult a gyülekezet ellen támadás. 1875-ben ismételten onnan éri támadás Meyer Henrik munkásságát is, ami végülis kolportóri hivatásáról való lemondáshoz vezetett. „Az Ön által végzett bemerítés (NB. 1847 karácsonyán. A szerző.) rossz vért szült s ennek következtében vagy elfogad egy áthelyezést, vagy lemond a további szolgálatról.” — írta dr. Millárd Bécsből. Az csak természetes, hogy ez a támadás sem érte el kitervelt célját és csak a misszió javát szolgálta. — Novák Antalnak sem irgalmazott Victor Bernát a pesti biblialerakat vezetője, és a nagyszalontai események miatt az Alföldről a távoli Erdélybe helyezte, ahol sokszorosan nehezebb körülmények között végezte úttörő munkáját. A nélkülözések bizonyára nagyban hozzájárultak időelőtti, 1877-ben bekövetkezett tragikus halálához... Az újvidéki események miatt Hempt Adolf sem kerülhette el sorsát és a Bácskából a dél-szerbiai Sarajevóba kellett távoznia.

A nagyszalontai gyülekezet jegyzőkönyvében olvasható: „A következő 1876. év ismét áldásthozó lett, dacára a világtól való bántalmaknak, megvetésnek és gúnyolódásoknak...” (Kirner, Kornya Mihály krónikája. 51. 1.) De nem hiányoztak a gyalázkodó rágalmak sem különösen katolikus részről. Irányi Dániel hívta fel Meyer figyelmét, miszerint „olyan hírek terjednek, hogy a nőket meztelenül meríti be.” Ennek ellensúlyozására Meyer Henrik a bemerítettekkel olyan értelmű nyilatkozatot íratott alá, amelyben elmondták bemerítésük lefolyását és körülményeit. Szászvároson és Nagydisznódon börtönt kell viselnie az evangélium hirdetése miatt. Kornya Mihály sem kerülhette el sorsát, Berettyóújfaluban őt is börtönbe zárták. Mondanunk sem kell, hogy mindezek az atrocitások és rágalmak mögött a különböző egyházak lelkészei húzódtak meg. Ez annyira ment, hogy Budafokon 1883-ban a plébános és a községi bíró által föltüzelt tömeg nemcsak megkövezte, de a földre is leteperte Meyer Henriket feleségével és a velük együtt lévő atyafiakkal együtt.

Egy időben országszerte nem csekély problémát jelentett a baptista halottak elhantolása is. Eleink ekkor határozták el a saját felekezeti temető létesítését. Vagy említhetjük a baptista szülők gyermekeinek kényszerhitoktatását a szülők előző vallása szerint. (E téren különösen az el nem ismert szövetséghez tartozó testvériség szenvedett sokat.) Sok gúnyt és hátrányos meg-

különböztetést kellett elszenvedni a vasárnapi iskolába járó baptista gyermekeknek.

Am van ennek a történetnek — Istennek hála — szebb fejezete is. Elég ha Szapáry Gyula államtitkárnak, illetve Irányi Dániel ellenzéki képviselőnek a baptisták érdekében tett nemes és pártfogó gesztusaira gondolunk. Vagy Papp Gábor dunántúli református püspökre, aki a baptisták ellen interveniáló egyik képviselőnek válaszul kijelentette: *"Nem találom helytelennek, ha egy baptista prédikátor a Bácskában házról-házra járva híveket szerez magának."* Meyer Henrikkel folytatott beszélgetése során pedig megjegyezte: *"Nézetem szerint mindenki protestáns, aki hisz Jézus Krisztusban s az evangélium ügyét szolgálja."* Rendhagyó módon, közfel-tűnésre a Wesselényi u. kápolna megnyitása ünnepélyén is megjelent!

A baptista gyülekezetnek is voltak minden időben olyan bibliai normái és határozatai, amelyek nagyban elősegítették és állandósították a gyülekezeti fegyelem és rend létrejöttét és fennmaradását. Ilyen volt pl. az istentiszteletek, imaórák és egyéb összejövetelek rendszeres látogatása, a Szentírás tanulmányozása, a nyilvános imádkozások és bizonyoságtevések, sőt bizonyos esetben bűnvallomások is. Az összejövetelekre rendes idő-

ben, bibliával és énekeskönyvvvel, valamint tisztességes öltözetben illett megjelenni. A hívő családok életében elmaradhatatlan kegyes gyakorlattá vált a reggeli és húsvéti áhítatok megtartása. Erre még nagy dologidőben is vigyáztak! A megújult élettel összeegyeztethetetlennek tartották bizonyos szenvedélyeknek való behódolást. A hívő élettel jár a testi kívánságok leküzdése. Érdekes betekinteni néhány korabeli gyülekezeti és konferenciai jegyzőkönyvbe, amelyből kiderül, hogy mennyi problémát okozott pl. a hajviselet, az ékszer, a kalap, a nyakendő, vagy 'Uram bocsá' a — pantalló használatának ma más megmosolyogtató tizedrendű problémája. A tized kérdése, vagy az Úr napjának megszentelése, avagy a hangszerek (harmónium) használatának az engedélyezése. A gyülekezet tisztaságának megőrzésére szigorú, de sohasem törvényeskedő intézkedéseket hoztak. Mert az első gyülekezetek nem a mennyiségi, hanem a minőségi gyarapodást tartották szem előtt. (Ef. 5:27.)

Az ötnegyedszázados hazai baptizmus Isten kegyelméből bebizonyította a tétel helyességét, hogy: *"Csak a teljes Szentírás szellemében vezetett baptista gyülekezetek testvéri közössége állta az idők viharát."* (Szebeni O.: Gyülekezeti centenáriumiok elé. Békehírnök, 1969. 15—16. sz.)

Bányai Jenő

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. április 16. A gyülekezet megszervezése a misszió munkára. Ap. cs. 6:1—7; Efézus 4:11—16.

Aranymondatt: Efézus 4:11—12.

Hétfő, ápr. 10. Nem zsidó vezetők választása. Ap. cs. 6:1—7.

Kedd, ápr. 11. A gyülekezet tanácskozása. Ap. cs. 15:1—6.

Szerda, ápr. 12. Pál ázsiai szolgálata. Ap. cs. 20:17—24.

Csüt., ápr. 13. Rendelet a vezetők felől. Titus 1:5—9.

Péntek, ápr. 14. Milyenek legyenek a felvigyázók? Tim. I. 3:1—7.

Szombat, ápr. 15. Milyenek legyenek a diákonusok? Tim. I. 3:8—13.

Vas., ápr. 16. A tanítványok kiküldetése. Luk. 10:1—9.

Vasárnapi iskolai lecke. 1972. április 23. A gyülekezet egy hitvalló közösség. Márk 5:18—20; Ap. cs. 8:4—8, 18:24—28.

Aranymondatt: Márk 5:19.

Hétfő, ápr. 17. Mondjuk el az Evangéliumot barátainknak. Márk. 5:15—20.

Kedd, ápr. 18. Filep Samáriában. Ap. cs. 8:1—8.

Szerda, ápr. 19. A varázsló Simon megtér. Ap. cs. 8:9—13.

Csüt., ápr. 20. Simon félreértette a Szent Lelket. Ap. cs. 8:14—25.

Péntek, ápr. 21. Apollós, Akvila és Priscilla. Ap. cs. 18:24—28.

Szombat, ápr. 22. Péter bizonyoságot tesz a rómaiaknak. Ap. cs. 10:34—43.

Vas., ápr. 23. A szerecsen főkomoronyik. Ap. cs. 8:26—35.

Vidám elme jó orvosság

Egy fiatal pár ábrándozott. Megszólalt az ifjú asszony: "Édesem, ugye egy nap mi is gazdagok leszünk?" A boldog férj így válaszolt: "Drágám, mi már gazdagok vagyunk, s valamikor lesz pénzünk is."

Egy idősebb hölgy nagy sebességgel elhajtott a rendőr kocsija mellett. A rendőr utána ment, s megállította. "Asszonyom", szólott a rendőr, "szíveskedjék felmutatni az autó vezetési engedélyét". Az idősebb hölgy méltatlankodva válaszolt: "Hogy mutassam fel, amikor maguk mindig elveszik".

A teológia elválaszt, a szolgálat egyesít.

DRINKING WATER CAN STOP SMOKING HABIT

Five-hundred people determined to give up smoking recently received make-or-break treatment in Bad Homburg.

The key to the therapy is reaching for a glass of water instead of a pack of cigarettes.

The course of treatment begins with a detailed account of illnesses that can be caused by smoking. During the first 24 hours, the doctor-in-charge has his patients rinse their bodies of nicotine residues by drinking glass after glass of orange juice.

He also advises them to practice auto-suggestion by repeating time and again the words "I don't smoke any more".

If after five days a patient thinks he still cannot resist a smoke, he should look at his watch for 60 seconds, drink a glass of water, and then wait another minute.

What happens after that, if the person concerned still wants to smoke, is not disclosed. However, the doctor in Bad Homburg says that since 1966 more than half the 4000 people who have taken his treatment have given up smoking.